

vochtstroom van binnen naar buiten. Dat komt doordat het binnen meestal warmer is dan buiten. Hoe hoger de temperatuur hoe meer vocht de lucht kan bevatten. Die vochtstroom koelt in de muur af en condenseert. Door al die waterdichte lagen kan het buiten niet ontsnappen en komen er blazen onder de waterdichte laag of deze vriest kapot. Het vocht hoopt zich steeds meer op en geeft aan de binnenkant problemen.

Wat moeten we dus eigenlijk hebben? Van buiten regenwaterdicht en toch dampdoorlatend. Eigenlijk een moderne goretex jas.

De gevel is bij de restauratie, rond de 30 jaar geleden, aan de buitenkant gestukadoord met een zeer dampdoorlatende mortel. Daaroverheen is een verflaag aangebracht die ook heel erg dampdoorlatend is. Na die tijd is de gevel 2 keer

Waarom staat er een steiger bij het museum? Het ziet er toch nog heel goed uit.

Misschien eerst iets vertellen over bakstenen. Bakstenen worden al eeuwen gebruikt omdat ze gemakkelijk te maken zijn, ze zijn heel duurzaam, handzaam en je kunt er van alles van bouwen, ook een woonhuis.

Eigenlijk is het een wonderlijk materiaal. Het is poreus, wordt nat en vriest toch niet kapot. Het kan heel warm worden door de zon en plotseling afkoelen door een koude regenbui zonder dat het scheurt of barst.

Zo kun je er nog meer goede eigenschappen aan toe-eigenen

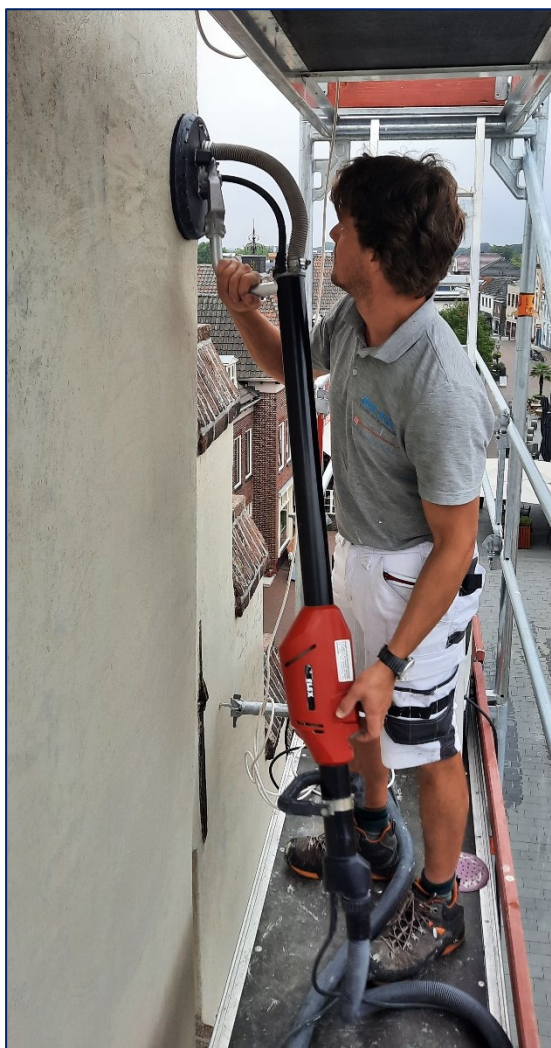
Dan komt de mens en vindt dat die stenen muren aan de binnenkant toch ook wel vochtig worden.

Op veel plaatsen losten ze dat op door er binnen latten tegenaan te timmeren, daar jute op te spannen en dan met kranten en behangpapier te behangen.

Of, ze smeerden er buiten een waterdichte laag op. Het bleef vochtig dus nog een laag erop en nog een. Dat is bij het museum ook gebeurd.

Hoe meer lagen hoe groter de problemen. Het klinkt gek, maar er is in ons klimaat over het algemeen een

geschilderd waarbij de laatste keer een zeer afsluitende laag aangebracht is met alle gevolgen van dien.

Die laag is er met een biologisch afbreekbaar afbijtmiddel vanaf gehaald. Een moeizame klus. Het was net weke rubber. Daarna is de gevel helemaal geschuurd om alle restanten te verwijderen.

We zijn weer bijna terug op de eerste gestukte dampdoorlatende laag. De ondergrond wordt gerepareerd en aansluitend wordt er een nieuwe verlaag aangebracht die ook waterdamp kan doorlaten, als het ware kan ademen.

Nu de steiger erbij staat wordt ook de duivenwering vernieuwd. De oude was met een kunststof strip, die helemaal bros was, op de stenen gelijmd. Ook de lijm is zo ongeveer vergaan.

De nieuwe duivenwering heeft een roestvrij metalen strip en wordt met rvs schroefjes vastgezet.

De ramen worden gerepareerd. De rotte delen worden uitgestoken en weer opgevuld met epoxy.

Stopverf wordt hersteld en alles wordt geschilderd. Ook de muurankers krijgen een extra verlaag.

Bij de "schoorsteen" worden een paar loszittende

bakstenen opnieuw vastgezet.

Al met al een hele klus. Een klus die goed voorbereid is.

In samenwerking met schildersbedrijf Heldens, het bedrijf Caparol en de monumentenwacht is in 2022 een plan opgesteld hoe e.e.a. aan te pakken. De specialist van Caparol begeleidt de uitvoering en heeft het werk al verschillende keren bezocht.

Zijn we nou van de vochtproblemen binnen af? Als alles werkt zoals we gepland hebben moet dat beter worden. Het vocht wat in de muur verzameld is dampt er langzaam uit. Dat kan lang duren. De andere gevels worden in 2024 onder handen genomen.

Hoe wordt dit allemaal betaald?

Het Petershuis is een monument. De kosten van onderhoud worden deels gesubsidieerd door de Rijksdienst Cultureel Erfgoed. Hiervoor is een 6 jarig plan opgesteld waarin zo goed mogelijk wordt begroot wat het onderhoud kost. Daarvan krijgen we een deel vergoed. Aan het einde van deze 6-jarige termijn volgt een afrekening en wordt er een nieuw plan gemaakt voor de volgende 6 jaren. Ook de gemeente Gennep draagt bij. Jaarlijks wordt er gerapporteerd aan de Gemeente.

Zijn we nou van het onderhoud af? Nee. Dat houdt niet op.

